Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. V. Chisiliţa)
Dosarul nr. 3r-1222/24 (2-24008030-02-3r-03102024)

D E C I Z I E

09 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Mîra Ghenadie
judecătorul Braga Angela și Sîrbu Victoria
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 10 septembrie 2024, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată lui ***** către Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț *****, cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitărilor și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 18 ianuarie 2024 reclamantul ***** s-a adresat cu o acţiune în contencios administrativ către Autoritatea Națională de Integritate, solicitând:

1. anularea răspunsului nr.4244/23 din 20.11.2023 Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică;

2. constatarea în acțiunile de replanificare prin modificare și transformare a încăperilor în apartamentul *****, a construcțiilor neautorizate sau a intervențiilor neautorizate la construcțiile existente;

3. obligarea Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică a emite prescripția privind demolarea construcțiilor și intervențiilor edificate neautorizat de către cet. ***** în apartamentul nr.*****.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 05.10.2023, a înaintat Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică o cerere, solicitând să efectueze controlul legalităţii intervenţiilor neautorizate, efectuate în apartamentul nr. *****, ce aparţine cu drept de proprietate cet. *****.

Prin răspunsul nr.4244/23 din 20.11.2023, Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică a menţionat că lucrările de compartimentare a livingului în

două părţi, printr-o construcţie uşor demontabilă (carcas din plăci de gipscarton), constituie intervenţie ce nu a afectat structura de rezistenţă a blocului şi caracteristicile iniţiale ale construcţiei; Fapte ce nu constituie elemente de încălcare a cerinţelor prevăzute de cadrul normativ din domeniul construcţiilor şi urbanismului şi nu poate fi aplicată o sancţiune contravenţională, totodată indicând despre faptul că răspunsul se contestă în ordinea contenciosului administrativ în temeiul art. 209 Cod administrativ în termen de 30 zile. Însă ţinând cont de specificul pretenţiilor invocate în cererea prealabilă, prezenta acţiune fiind formulată pentru obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare), urma a fi respectată procedura prealabilă.

Susține reclamantul că, în rezultatul lucrărilor de replanificare/modificare a apartamentului, poate aduce vătămări ale vieţii şi sănătăţii copiilor săi, prin lipsă de ventilare corespunzătoare a încăperii, existenţa ţevilor de gaz şi aragazului în odăile transformate în dormitoare pentru copii.

Reclamantul pe marginea procedurii prealabile și termenul înaintării acțiunii a făcut referire la prevederile art.206, art.208, art.209, art.10 alin.(1), art.162 alin.(3), art.164, art.165, art.167 din Codul administrativ.

Indică că, în termenul legal de 15 zile, acordat de procedura administrativă art. 167 alin. (3) Cod administrativ, Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică nu a răspuns. Termenul de 15 zile, pentru examinarea cererii prealabile calculat din 09.12.2023 a expirat la 24.12.2023. Iar reclamantul la rândul său înaintează prezenta acţiune în termenul legal de 30 zile, calculat din 25.12.2023, data la care a rămas cererea prealabilă fără răspuns, ceea ce reprezintă nesoluţionarea în termen conform art. 167 alin. (3), art. 209 alin.(1) lit. a) şi b). Termenul de 30 zile pentru înaintarea acţiunii în obligare expiră care expiră la 24.01.2023, iar acţiunea în constatare este imprescriptibilă.

Menționează reclamantul că, prin răspunsul emis, Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică aduce atingere dreptului la protecţia vieţii şi sănătăţii copiilor săi, care locuiesc în apartamentul nr. *****, unde în rezultatul lucrărilor de replanificare a apartamentului, este sub risc eminent viaţa şi sănătatea copiilor săi. Intervenţiile constau în replanificarea spaţiului locativ, în asa fel încât s-au construit încă două camere/dormitoare mici prin edificarea unor pereți separatori (probabil din ghips-carton) în livingul apartamentului unde conform proiectului initial este instalat aragazul. Prin asemenea condiţii este pusă sub risc viaţa şi sănătatea copiilor pentru care s-au improvizat aceste „cuşti” aşa numite condiţii de trai. Anterior a locuit în acest apartament, cunoaște dimensiunile şi amplasarea camerelor şi consideră că este imposibil de reconstruit spaţiile interioare, construind încă aşa numite “2 dormitoare separate” în interiorul livingului, în aşa fel, încât să fie respectate normele în construcţie, securitatea utilizării gazelor, și nomele anti-incendiare, susține reclamantul.

Mai menționează reclamantul că, replanificările sunt efectuate samavolnic, fără certificat de urbanism pentru proiectare, fără proiect, fără autorizaţie, fără coordonarea proiectului la capitolul tehnicii securităţii şi normelor antiincendiare, fără darea în exploatare a acestor lucrări, fără înregistrare în documentaţia tehnică la Departamentul Cadastru ASP. Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică, fiind instituţia şi organul de control a ignorat obligaţiile sale, fiind sesizat asupra acestui caz nu doar de ilegalitate dar şi de pericol eminent.

Astfel, prin demersul din 05.10.2023, prin care a fost sesizat Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică, s-a solicitat controlul sub aspectul încălcării atât a normelor în construcţie cât şi anti-incendiare, solicitare ignorată în totalitate. Aplicarea selectivă şi trunchiată a normelor legale, menţin în continuare condiţiile de trai periculoase pentru copiii săi ***** şi *****. Fiind nu doar vătămate, dar încălcate grosolan următoarele drepturi ale copiilor: dreptul la viaţă, dreptul la sănătate, dreptul la un trai decent.

Reclamantul în acțiune referindu-se la prevederile art.24, art.26, art.47, art.53, art.54 din Constituția R.M., art.4 din Legea nr. 338 din 15-12-1994, privind drepturile copilului, art.24 din Convenţia Internaţională nr. 52 din 20.11.1989 cu privire la Drepturile Copilului, art.25 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului şi pct.8, pct.10 din Normativul în construcţii pentru blocuri locative - NCM C.01.08:2016, care urma a fi aplicat în cadrul controlului respectării normelor în construcţii pentru lucrările neautorizate în apartamentul nr. *****, art.23 din Codul administrativ.

Consideră reclamantul neîntemeiat şi ilegal răspunsul nr.4244/23 din 20.11.2023 al Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică, precum şi ilegală nesoluționarea cererii prealabile, din următoarele considerente. Efectuarea controlului urma a fi realizat în limita competenţelor legale atribuite în baza Hotărârii Guvernului nr. 391 din 14.06.2023 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică, II. misiunea, domeniile de activitate, funcţiile, atribuţiile și drepturile Inspectoratului, p. 12 în conformitate cu domeniile de activitate şi funcţiile stabilite în prezentul Regulament, Inspectoratul exercită următoarele atribuţii:

2) în domeniul construcţiilor şi urbanismului:

h) examinează şi constată cazurile de execuţie a construcţiilor neautorizate sau a intervenţiilor neautorizate la construcţiile existente;

i) solicită, la depistarea construcţiilor neautorizate sau a intervenţiilor neautorizate la construcţiile existente, sistarea lucrărilor până la luarea deciziei definitive;

j) emite prescripţii privind înlăturarea încălcărilor cerinţelor prevăzute de cadrul normativ din domeniul

construcţiilor şi urbanismului, verifică executarea efectivă a acestora;

k) constată contravenţii, examinează cauze contravenţionale şi aplică sancţiuni în domeniu, în conformitate cu prevederile Codului contravenţional al Republicii Moldova nr. 218/2008.

Susține reclamantul că, pârâtul indică că lucrările de compartimentare a livingului în două părţi, este efectuată printr-o construcţie uşor demontabilă (carcas din plăci de gipscarton), intervenţie ce nu a afectat structura de rezistenţă a blocului şi caracteristicile iniţiale ale construcţiei, fapte ce nu constituie elemente de încălcare a cerinţelor prevăzute de cadrul normativ din domeniul construcţiilor şi urbanismului şi nu poate fi aplicată o sancţiune contravenţională. Inspectoratul ignoră alte funcţii de control atribuite prin HG 391 din 14.06.2023, dar în mod selectiv şi trunchiat aplică prevederile normei materiale, la caz, atenționează că Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, prevede la art.14 din lucrările de construcţie care se pot executa fară certificat de urbanism pentru proiectare şi fără autorizaţie de construire. Analizând răspunsul autorităţii de control, constată reclamantul că lucrările executate de ***** la apartamentul menţionat, nu se regăseşte în nici una din situaţiile stipulate de alin.(l) art. 14 a Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie.

Conform art. 21 din HG nr. 361 din 25.06.1996, stipulează că, fac excepţie de la prevederile pct.20 şi nu se verifică lucrările de reparaţii la părţile nestructurale sau finisajele construcţiilor de orice categorie de importanţă (pardoseli, compartimentări, finisaje, protecţii antiacide, hidroizolaţii, trotuare, alei, platforme, drumuri etc.) cu condiţia ca acestea să nu modifice, să nu înrăutăţească starea construcţiilor şi să nu afecteze rezistenţa şi stabilitatea acestora (spargeri sau intervenţii la scheletul de rezistenţă, suprasarcini pe planşee etc.).

Mai menționează reclamantul că, intervenţiile efectuate de proprietar constau în replanificarea spaţiului locativ, în aşa fel încât s-au construit încă 2 camere/dormitoare mici în livingul apartamentului, în care locuiesc copiii minori. Totodată, dimensiunile şi amplasarea camerelor este imposibil de reconstruit spaţiile interioare, construind încă aşa numite „2 dormitoare separate” în interiorul livingului, în aşa fel, încât să fie respectate normele în construcţie şi cele anti-incendiare. Iar Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică nici nu a ieşit la faţa locului, nu a examinat proiectul apartamentului şi situaţia la faţa locului după lucrările de compartimentare a livingului în două părţi.

În drept reclamantul invocă prevederile art. 21, art.24, art.25, art.32, art.3, art.31, art.118, art.224 din Codul administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 10 septembrie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ a lui ***** împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț ***** cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitărilor și

obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, în temeiul art. 207 alin.(2) lit.e) Codul administrativ.

Solicitarea recurentului:

La data de 24 septembrie 2024 ***** a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 septembrie 2024, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanţe.

La data de 03 octombrie 2024 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Mîra Ghenadie și Braga Angela.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul că aceleași argumente de fapt și de drept ce au fost specificate în cererea de chemare în judecată din 18 ianuarie 2024.

Consideră recurentul că, poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17, or la verificarea acţiunilor sesizate şi constatarea încălcărilor, s-au ignorat tendenţios de INST regulile privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, fiind aplicat greșit art. 21 a Hotărârii Guvernului nr. 361 din 25.06.1996.

Susține că, lipsa dreptului încălcat, este o constatare neîntemeiată a instanţei, deoarece, ***** prin acţiune a invocat şi argumentat dreptul încălcat şi anume, dreptul la un recurs/remediu efectiv art.13 CtEDO. Sesizarea lui ***** a fost înaintată către INST în calitate de agent constatator pentru cercetarea faptelor contravenţionale, reglementate de prevederile art. 177 alin.(4) Cod contravenţional. La caz, INST în procesul cercetării urma să aplice toate actele normative de referinţă asupra cazului, iar în rezultatul cercetării urma să emită act la fel în corespundere cu prevederile Codului contravenţional, cu indicarea unei căi de atac al actului conform procedurii contravenţionale. Iar omiterea respectării procedurii contravenţionale la cercetarea cazului sesizat la INST, cu reorientarea finalului cercetării în domeniul administrativ, i-a limitat dreptul lui ***** la un recurs efectiv în procedura contravenţională.

Opinează că, în rezultatul cercetării neconforme a cazului sesizat, INST şi instanţa prin încheierea sa de inadmisibilitate, a ignorat dreptul la apărare și protecţie a copiilor minori inclusiv în cadrul unei proceduri administrative, de vătămări ale vieţii şi sănătăţii copiilor săi, prin lipsă de ventilare corespunzătoare a încăperii, existenţa ţevilor de gaz şi aragazului în odăile transformate în dormitoare pentru copii.

Relevă că, Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică, în mod neglijent şi arbitrar neglijează toate normativele, pentru a identifica încălcările admise la construcţia neautorizată, prin ce a îngrădit inclusiv dreptul la apărare a lui *****, consfinţit de art. 26 al Constituţiei.

Declară că, motivul neconformitătii cerinţelor din acţiune, îl consideră neîntemeiat şi lipsit de suport juridic, or limitarea drepturilor procesuale ale lui *****, în sensul că cerinţa de bază este anularea actului administrativ, iar restul pretenţiilor fiind accesorii puteau fi modificate, reformulate, completate sau concretizate, pe parcursul examinării cauzei, iar prin încheierea de inadmisibilitate, lui ***** i-a fost îngrădit acest drept asigurat de CPC.

Invocă că, în calitatea sa de reclamant a înaintat cererea de chemare în judecată în ordine administrativă, respectînd prevederile art. 206 Cod administrativ. Or, prin prisma Codului administrativ, se depune o acţiune în obligare dacă autoritatea administrativă refuză sau nu adoptă un act administrativ pe care este obligat să îl adopte.

Relevă că, odată ce, dreptul său nu a fost realizat de către Inspectoratul Naţional pentru Supraveghere Tehnică, s-a ajuns la concluzia netemeiniciei şi ilegalităţii răspunsului nr.4244/23 din 20.11.2023 al Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică, din considerentul că efectarea controlului urma a fi realizat în limita competenţelor legale atribuite în baza Hotărârii Guvernului Nr. 391 din 14.06.2023 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului Naţional pentru Supraveghere Tehnică

Pe motivele enunțate, solicită recurentul ***** admiterea cererii de recurs.

La data de 23 octombrie 2024, Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică a depus referință asupra cererii de recurs lui *****, solicitînd respingerea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 septembrie 2024 a fost atacată de către recurentul ***** la data de 24 septembrie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de *****, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul

împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la data de 05 octombrie 2023, ***** s-a adresat cu un demers privind inițierea controlului legalității intervențiilor neautorizate, efectuate în apartamentul nr. 46 de pe bd. Mircea cel Bătrîn nr.33, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate cet. *****. (f.d.29)

La data 20 noiembrie 2023, Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, drept rezultat al examinării demersului, a emis răspunsul nr.4244/23, prin care comunică reclamantului că, în urma efectuării lucrării de compartimentare a livingului în două părți, printr-o construcție ușor demolabilă (carcasă din plăci din gipscarton), la adresa indicată, intervenție dată nu a afectat structura de rezistență a blocului și caracteristicile inițiale ale construcției, fapte ce nu constituie elemente de încălcare a cerințelor prevăzute de cardul normativ din domeniul construcțiilor și urbanismului, totodată nu poate fi aplicată sancțiunea contravențională. (f.d.20)

Nefiind de acord cu răspunsul primit la 11 decembrie 2023, ***** a depus cerere prealabilă către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, înregistrată cu nr.13466/23 privind anularea răspunsului nr.4244/23 din 20.11.2023, constatarea încălcărilor și emiterea prescripțiilor. (f.12-18 dosar administrativ)

La 18 ianuarie 2024, reclamantul ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prima instanță, prin încheierea din 10 septembrie 2024, a declarat inadmisibilă acțiunea depusă în contencios administrativ de către *****, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 24 septembrie 2024 *****, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.5 Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art.7 Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept

sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Subsecvent se remarcă că, în sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înţelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate şi grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum şi organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Titularul interesului legitim este persoana ale cărei interese sunt nu doar de fapt, ci şi protejate printr-o normă legală. Interesul legitim se referă la poziţia juridică faţă de administraţie. Vătămarea drepturilor persoanei se produce, mai întâi, prin faptul că dreptul sau interesul său legitim este nemijlocit lezat prin actul administrativ emis de autoritatea publică.

Astfel, pentru a pune în mişcare o acţiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenţei jurisdicţionale, existenţa împuternicirilor şi a capacităţii procesuale etc.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unei ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Pentru ca un interes să devină un drept subiectiv este necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, o obligație în sarcina subiectului. Deaceea, în cazul în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, urmează să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit în justiție. Astfel încât, este absolut cert consacrat că, depunerea unei acțiuni în contencios administrativ în obligare, urmează să fie însoțită de dovada incontestabilă atât a interesului, cât și a apartenenței de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul vătămat cât și interesul legitim trebuie să fie real, actual și personal, ceea ce la caz nu se atestă.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul Administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitatea cu art. 207 alin. (1) şi alin. (2) lit. e) Cod administrativ, (1)

Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Totodată, în sensul legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acţiunea înaintată în judecată, în conţinutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 şi 189 Cod administrativ de „drept vătămat” şi de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse aşa numitele drepturi prin ricoşeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum şi acţiunile populare (*actio popularis*).

Potrivit pct.9 Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 391 din 14.06.2023, Inspectoratul are misiunea de a asigura implementarea politicii statului, exercitarea activităților de supraveghere tehnică și control de stat în domeniile de activitate, în modul stabilit și în limitele prevăzute de cadrul normativ.

Pct.10 subct.2 al Regulamentului stabilește că, Inspectoratul realizează funcțiile stabilite de prezentul Regulament în următoarele domenii de activitate: 2) construcții și urbanism.

Potrivit pct.11 subpct.2 al Regulamentului, în domeniul construcțiilor și urbanismului:

a) funcțiile stabilite la art. 21 din Legea nr. 721/1996 privind calitatea în construcții;

b) funcțiile stabilite la art. 68 din Legea nr. 835/1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului;

c) funcțiile stabilite la art. 56 din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe;

În temeiul art.68 alin. (1) Legea nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului, controlul de stat asupra activității de urbanism și de amenajare a teritoriului este exercitat de către personalul serviciului specializat al organului central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului sau al serviciilor specializate descentralizate ale acestui organ din raioane și din municipii.

În conformitate cu art. 55 Legea nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuinţe, la reconstrucţia încăperilor sînt interzise:

a) intervenţii care afectează structura de rezistenţă a blocului locativ (în interiorul încăperilor/apartamentelor);

b) extinderea încăperilor din contul balcoanelor şi al loggiilor în blocul

locativ, precum şi extinderea balcoanelor şi loggiilor existente;

c) extinderea şi reamplasarea bucătăriilor şi blocurilor sanitare din contul încăperilor locuibile în blocul locativ;

d) reamplasarea reţelelor de apă şi canalizare (în interiorul încăperilor /apartamentelor);

e) intervenţii la canalele de ventilare și la coșurile de fum (în interiorul încăperilor /apartamentelor);

f) spargerea golurilor noi şi lărgirea golurilor existente în pereţii portanţi ai blocurilor locative (în interiorul încăperilor/apartamentelor);

g) comasarea apartamentelor pe verticală cu spargerea sau demontarea planşeelor;

h) modificarea sistemelor de încălzire cu instalarea agregatelor la balcoane şi loggii în blocuri locative (în interiorul încăperilor/apartamentelor);

h[1]) modificarea sistemelor de alimentare cu gaze naturale prin instalarea utilajului consumator de gaze în alte încăperi decât în bucătărie sau în halele de termogeneratoare;

i) acţiuni care afectează aspectul arhitectural al blocurilor locative (construcţia anexelor, balcoanelor, copertinelor, bovindourilor, transformarea în bovindouri a loggiilor şi balcoanelor existente şi altele), cu excepţia aspectului acoperişurilor;

j) efectuarea lucrărilor de finisare exterioară, fără modificarea elementelor fațadelor și a soluțiilor cromatice, inclusiv a lucrărilor de termoizolare, contrar prevederilor art. 150 alin. (1) lit.d) din Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023.

Potrivit art. 56 Legea nr. 75 din 30.04.2015, (1) Controlul respectării documentației de proiect pentru lucrările de reconstrucție și a condițiilor prevăzute în autorizația de construire pentru execuția lucrărilor respective este pus în sarcina proprietarilor și a administratorului/gestionarului, precum și a autorităților administrației publice locale.

(2) În cazul în care lucrările de reconstrucție afectează structura de rezistență a construcției, controlul indicat la alin. (1) se efectuează de către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, în baza solicitării autorității administrației publice locale.

(3) Finalizarea lucrărilor de reconstrucție se confirmă prin procesul-verbal de recepție corespunzător. La recepția lucrărilor de reconstrucție, inițiatorul lucrărilor respective invită, în mod obligatoriu, reprezentantul administratorului/gestionarului blocului locativ în care a fost efectuată reconstrucția încăperii.

(4) Procesul-verbal de recepție se prezintă organului cadastral teritorial pentru efectuarea modificărilor respective în Registrul bunurilor imobile.

Raportând la caz cadrul legal pre-citat, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ, constată că, prin actul contestat nu sunt afectate drepturile subiective ale reclamantului *****, iar în acţiunea de contencios administrativ de obligare, nu s-a indicat expres vreun drept personal vătămat prin contestarea actelor solicitate, astfel alegațiile acestuia, precum că acestuia i-a fost încălcat dreptul la un recurs efectiv, Completul judiciar le califică drept abstracte, care nu denotă o veritabilă încălcare al drepturilor reclamantului-recurent prin neexaminarea cererii în condițiile solicitate de reclamant.

Completul specializat evidențiază că reclamantul ***** își exprimă dezacordul cu modul de soluționare a demersului din 05 octombrie 2023, cu constatarea în acțiunile de replanificare, prin modificare și transformare a încăperilor în apartamentul nr.*****, a construcțiilor neautorizate sau a intervențiilor neautorizate la construcțiile existente și obligarea Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică a emite prescripția privind demolarea construcțiilor și intervențiilor edificate neautorizat de către cet. ***** în apartamentul nr.*****.

Astfel, în rezultatul examinării sesizării depuse de ***** din 05.10.2023, Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică la data 20.11.2023 a fost emis răspunsul nr.4244/23, prin care comunică că, în urma efectuării lucrării de compartimentare a livingului în două părți, printr-o construcție ușor demolabilă (carcasă din plăci din gipscarton), intervenția dată, nu a afectat structura de rezistență a blocului și caracteristicile inițiale ale construcției - fapte ce nu constituie elemente de încălcare a cerințelor prevăzute de cardul normativ din domeniul construcțiilor și urbanismului, totodată nu poate fi aplicată sancțiunea contravențională.

Circumstanțele menționate, atestă că sesizarea lui ***** recepționată de autoritatea publică pârâtă, a fost supusă examinării și în vederea elucidării faptelor descrise au fost dispuse măsurile necesare, conform competenței autorității publice vizate, astfel sesizarea reclamantului a fost examinată, iar pe marginea acesteia a fost emis răspunsul din 20.11.2023, care nu poate fi considerat drept un act administrativ individual defavorabil reclamantului, or acesta nu este destinatarul actului contestat.

Prin urmare, corect a statuat prima instanță că, reclamantul nu poate revendica un drept vătămat de autoritatea publică pârâtă, căruia i s-a adus atingere prin activitatea desfășurată, atâta timp cât solicitarea din acțiunea dedusă judecății a fost examinată, autoritatea publică a întreprins măsurile legale pentru examinarea cererii formulate și a inițiat procedura administrativă în vederea examinării sesizării parvenite de la *****.

Astfel, faptele invocate de ***** în sesizare, cît și actele contestate nu sunt de natură de a convinge că ultimului i s-a încălcat un drept propriu, personal.

În această ordine de idei, Completul judiciar relevă că, normele legale citate nu prevăd un contencios obiectiv de legalitate şi denotă opţiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acţiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condiţiilor nominalizate.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare/obligare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ în contestare/obligare la acţiunea reclamantului, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de *****.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 septembrie 2024, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 septembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii: Braga Angela

Sîrbu Victoria